

1889-09-16

þÿ ' 1 ± Å ¬ ½ Ä · Ã µ 1 Â Ä · Â Á µ Ã ² µ ⁻ ± Â
þÿ Ä ± Â µ ⁰ , - Ã µ 1 Â Ä · Â š Å À Á ¹ ± ⁰ ® Â

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8567>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεωμ
 Πρεσβεία
 Νομοδωσία
 Νικωσία
 Hattay Thompson
 Παφός
 Ακρωχασίος
 Λαρκια
 Κερύνια
 Φρολογία

COOP
 Κερύνια
 Γεωργία
 Φρολογία
 Ξυνορω

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
 ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ
 ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
 (συνέχεια)

Ἐκθεσις τῆς 4 Ἰουν. ὑπ' ἀριθ. 181.

Παρά τὴν ἔλθεσιν ταύτην, ἐμμένομεν φρο-
 νοῦντες ὅτι πραγματικὴ καὶ σπουδαία τῶν ἀκινή-
 τῶν κτημάτων ὑποτίμησις ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ.
 Οὐχὶ ἀλλοῦ παρὰ εἰς τοὺς καταναγκασμένους
 δικαστικούς πλειστηριασμοὺς ζητητέα ἢ τούτου ἀ-
 πόδειξις. Ἡ ἐκθεσις νομίζει ὅτι δικαιολογεῖ τὴν
 μεγίστην καὶ καταπληκτικὴν ποσότητα τῶν τοιού-
 των πλειστηριασμῶν, συμβαινόντων ἐναντίον τοῦ
 ὑπὸ τὸ τουρκικὸν καθεστῶς συμβαίνοντος, δυνάμει
 νόμου ἀπαγορεύοντος τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων.
 Πρῶτον παρατηροῦμεν ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἴσχυε
 μόνον διὰ τὰς γαίας τοῦ δημοσίου (ἀραξέ-ἐμιρι-
 γέ) καὶ ὅτι κατηργήθη πρὸ τῆς κατοχῆς· οὕτω
 τὸ αἴτιον, ὅπερ ὑποσηρίζει ἡ ἐκθεσις, δὲν εἶνε σπου-
 δαῖον. Δέον νὰ ζητηθῆ ἕτερον. Ὁφείλομεν μάλ-
 λον ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἔλλειψιν καταναγκαστικῶν
 πλειστηριασμῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν, εἰς τὸ ὅτι τότε
 οἱ κύριοι ἀκινήτων ἦσαν φερεγγυώτεροι, καὶ εἰς
 τὸ ὅτι οἱ δανεισταὶ εὐρίσκοντο εἰς καλλίτεραν θέσιν
 ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔψωψιν, καὶ ὅτι δὲν εἶχον μῆτε
 συμφέρον μῆτε ἀνάγκην νὰ βιάσωσι τοὺς ὀφει-
 λέτας εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν. Τὴν τούτου ἀπό-
 δεῖξιν ὁ διευθυντὴς τοῦ χωρομετρικοῦ τμήματος
 δύναται νὰ εὔρη εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς καταπληκτι-
 κῆς ποσότητος τῶν κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ἀποφάσε-
 ων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν, ὡς ταῦτο συμ-
 βαίνει εἰς τὰς ἡμέρας μας. Ἡ σύγκρισις ἦν πει-
 ρᾶται νὰ κάμη τῶν ἰδιωτικῶν πωλήσεων, οὐδὲν
 ἀποδείκνυσι, διότι ὁ ἀγοραστὴς ἔχει λόγους ὅλως
 ἀτομικούς ὅπως κάμη τὴν ἀγοράν. Ἡ αὐξήσις,
 ἣν νομίζει ὅτι φανερώνει καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀκί-
 νητα τῆς Λευκωσίας, ἐξηγεῖται εὐκόλως ἐκ τοῦ
 ὅτι τὰ τῆς Λευκωσίας κτήματα, ἅτινα ἀνήκουσιν
 εἰς Τούρκους, ἐξ ἀρχῆς ἐκτιμηθέντα ὑπὸ Τούρ-
 κων, εἶχον ἐκτιμηθῆ χαμηλότατα, καὶ κατὰ δεύ-
 τερον λόγον ἐκ τοῦ ὅτι αἱ περιβάλλουσαι τὴν
 Λευκωσίαν γαίαι ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς εἰκοδο-
 μὰς ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἀνατίμησις τις.

Εἴμεθα βέδαιοι ὅτι ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης
 πλέει εἰς πλάνην, ὑποθέτων ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει
 καὶ εἰς τᾶλλα διοικητικὰ διαμερίσματα, δι' ἅτινα
 ἐν τούτοις ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἔκαμεν ἐρεῦ-
 νας. Ἐάν εἶχε μελετήσῃ τὴν ἐκθεσιν ὑπο ἡμε-
 ρομηνίαν 19 Ὀκτωβρίου 1888 τοῦ διοικητοῦ
 Πάφου, θὰ μετέβαλλε γνώμην, τοῦλάχιστον διὰ τὰ
 ἀκίνητα τοῦ διαμερίσματος Πάφου. Τοῦτ' αὐτὸ

εφ. Σαῶνιχξ
 16 Σεπτεμβρίου 1889

ραν κατά τι εκείνης ἦν ἐπλήρωνεν ὑπὸ τὴν Ὀ-
θωμ. διοίκησιν. Ἐάν αὐτὸ τὸ παρὸν, ὅπερ ἐστὶν ὁ
ἀνώτατος ὄρος, γείνη δεκτὸν, οἱ φορολογούμενοι
Ἄγγλοι δὲν θὰ ὑποσῶσι νέας θυσίας, φθάνει μόν-
ον ἢ Κυβέρνησις, παραδεχομένη τὸ μέτρον τοῦ-
το, ν' ἀποφασίσῃ ὅπως προδῆ εἰς σπουδαίας ἐ-
λαττώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, ἐπι-
δεκτικῶς νὰ ὑποσῆ τοιαύτας ἀνευ βλάβης τῆς
δημοσίου ὑπηρεσίας, ἣτις ἐντελέσασα θὰ ἐξακο-
λουθῆ λειτουργοῦσα ἐάν, γιγνομένης τινὸς ἐξαι-
ρέσεως πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ,
οἱ διάφοροι κλάδοι αὐτῆς ἀνετίθεντο εἰς ἐντοπίους
ὑπαλλήλους ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς Ἄγγλους
πρόισταμένους. Ἐκτὸς τούτου, ἐάν ἢ Κυβέρνησις
κατορθώσῃ τὴν μετατροπὴν τοῦ ὄρου θὰ προ-
έλθῃ ὠφέλειά τις ἐξ αὐτῆς, ὡς συνέζη καὶ εἰς
ἄλλα κράτη καὶ τὴν Μεγάλην Βασιτανίαν, καὶ ἂν
ἐν τέλει ἀπολαύσῃ σύμβασιν τινα περὶ τοῦ ἄλλα-
τος μετὰ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως, τὰ ὠφελή-
ματα ταῦτα θέλουσι καταστῆ σπουδαία καὶ εἰς
βαθμὸν ἐπιτρέποντα τῷ Ἀγγλικῷ ἔθνῳ, ἐνεργή-
σαντι τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου δι' ὑψηλὰς πολι-
τικὰς βλέψεις, ἐπιτρέποντα, λέγομεν, ὄχι μόνον ν'
ἀποσύγῃ νέας θυσίας γάρῃ αὐτῆς τῆς κατοχῆς,
ἀλλ' ἀκόμη, καιροῦ βοηθούντος, ν' ἀποσύγῃ αὐτάς
καθ' ὀλοκλήριαν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἄλλας τῆς Νήσου αἰτή-
σεις μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ ἡ σύστα-
σις ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, αἰτήσεις μὴ θίγουσαι
ποσῶς τὸ ζήτημα τῶν ἐσόδων, ἀλλ' αἰτίνας ἐνδι-
αφέρουσι ζωηρῶς τὸν τόπον, κατακευόμεθα νὰ πι-
σεύωμεν ὅτι θὰ καταστῶσιν ἄξιοι τῆς εὐνοϊκῆς
προσοχῆς τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, πρὸς ἣν λαμ-
βάνομεν τὴν τιμὴν νὰ συστήσωμεν ἰδιαιτάτα τὸ
οἰκονομικὸν ζήτημα, ζήτημα κατ' ἐξοχὴν ζωτι-
κὸν διὰ τὸν τόπον ὅστις περιῆλθεν ὑπὸ τὴν Βρετα-
τικὴν διοίκησιν καὶ ὅστις ἐκ τούτου μάλιστα δικαι-
οῦται νὰ ἐλπίσῃ μέλλον εὐτυχές, καὶ τοιοῦτον
οἶον τὸν ἔκαμε νὰ φαντασθῆ ἡ σημαία τῆς Αὐ-
τῆς Μεγαλειότητος εὐθὺς ἀρῶν ἀνεπετάσθη παρ'
ἡμῶν.

(ἀκολουθεῖ).

εφ: Διάδικχ Ε
16 Σεπτεμβρίου 1889